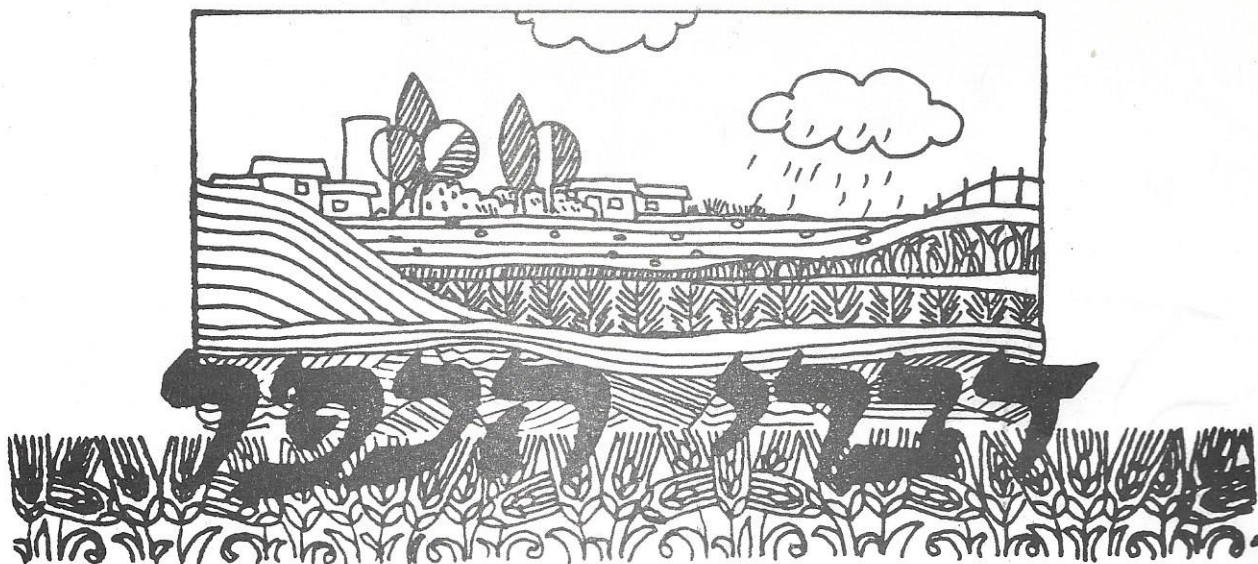

יום הכיפורים תשנ"א

כל הנפקקים הגדולים חיפשו את האמת ולא את הספק.
 פקפוק וספק צרה גדולה הם לאדם, עיבויים הם לו ובזה ערכם.
 דגלו של האיש המפקק ומחפש הוא האמת. הוא אינו רואה בגש הקיים
 את הדרך הנכונה. מפני זה הוא בספק, בעל כרחו ומתוך יסורים.
 אך מי שדגלו הוא הספק, לא את הדעת הוא רוצה.
 הוא רוצה להיות ולהשאר בספק.
 אבל אנחנו רוצים לדעת את האמת, למען דעת את הדרך ולמען
 חיות על פיה.
 מחפשים את הדרך כשלא ברורה, אבל מחפשים אותה, וכשמוצאים אותה
 מאמינים שזו הדרך.
 אין לאסור על הספק. ולא עוד, אלא שאין זו דרך בשבילנו אם
 אסור בה הספק.
 הספק הוא בחינה מתמדת של הדרך, מתוך הליכה בה.
 הלוך ילך ובכה - אף זו הליכה.
 אולם לבכות ולא ללכת - אין זו דרך ואין זו הליכה.

י. טבנקין

(לקראת המפגש הערב -)

תוכנית הימים הבאים

יום כיפור

השנה נושא השיחה לערב יום כיפור הוא

יהדות ברה"מ ואנחנו. השיחה תתקיים במועדון בשעה 21.15

* * * * *

חג הסוכות

יום ד', י"ד בתשרי, 3/10 בסוכה "קבלת חג" בשעה 18.15

"ערב זמר לסוכות" בשעה 21.15

יום ו', ט"ז בתשרי, 5/10 בסוכה בני הנעורים מארחים אחרי ארוחת-הערב

בקפה ועוגה

סרט "ים של אהבה"

באולם, בשעה 21.30

יום שבת, י"ז בתשרי, 6/10 "מרתון סוכות" בשעה 16.00

פרטים יבואו בהמשך

יום ב', י"ט בתשרי, 8/10 האולפן מארח בסוכה בשעה 17.00

יום ג', כ' בתשרי, 9/10 בסוכה הגנים מארחים בסוכה

יום ד', כ"א בתשרי, 10/10 "ערב סוף הקיץ ותחילת הסתיו"

בחדר-האוכל בשעה 21.30

יתכן שעוד יחוללו שינויים

1. חגים

* * * * *

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה נ ל ד ת

4.10. יבין בן-רשף

5.10. זיוה מלינה

י מ י . נ י ש ו א ין

2.10. בוני מילר ויגאל בן-חיים

3.10. מר ישראל וגבי יפה וייס

ג'נט ואמיר במנוב

ב ר כ ו ת ל ב ב י ו ת ל נ י ש ו א י א י ת י ו ג' ין

למינה ולגבי סטריקובסקי - ולבל בני המשפחה

ה ר ב ה נ ח ת

לכבוד מזכירות קיבוץ כפר הנשיא

הנידון: סיום שנת השירות של בתכם הדר סיגל

שלום רב.

בימים אלה מסיימת בוזכם סיגל תקופת שהותה בקיבוץ מיצר. אנו מודים לכם על תרומתכם זאת. תודה מיוחדת ניתנת בזאת גם לסיגל אשר נתנה כתף והתגייסה במלוא מרצה למאמץ המשותף להחזקת המקום למשמרת עבור הבאים ליישוב, כאשר יגיעו.

ברגשי הוקרה - ארנון פרי

ברצוני להודות בשם אמיר טקה ואמו וגדוד 77 לכל אלו שתרמו מכספם למען החזרת אמו של אמיר לביתה שבאיתנופיה נלהקנות לה טיפול רפואי, שהיא זקוקה לו, ובבוא הזמן להעלותה ארצה.
תודה מיוחדת לרג"י פ', אביטל ש' ושרי ש', שתרמו מזמנן למסע ההתרמה.
(כאשר הכסף יגיע לאמו של אמיר, נפרסם זאת ב"דברי הכפר").

עידן שובל

תרומות

לכותבים, מנדיעים, מנדים:

גם השבוע - לרגל החג - החומר צריך להגיע אלינו
עד יום ב'.

המערכת

אימו

מה נשמע?

בינם שלישי התאספנו לערב זיכרון לג'נבי טבא ז"ל, שנה למנתו. חברינו העלו זכרונות. בכאב-אמת הדגישנו עד כמה הנא חסר לבנו.

קדם לשיחה זו גילוי המצבה בבית-הקברות, שלצערנו יותר ויותר אנו נאלצים לפקוד אותו.

מתי בפעם האחרונה היו לבנו שלושה ימי שבת רצופים? אני כבר לא זוכרת, ובכל אנפן היה זה כייף לא בורמלי. גם המוני האורחים ניצלו את ההזדמנות הזאת, המלונון היה מלא - בקיצור, הבית הזמנה מטף ועד זקן.

* המסורת של "בראנש" (בוהוריים) כנראה נקלטה וטוב עשו אשפי המטבח והאקונומיה, שלא האכילו אותנו בשלוש ארוחות שמנות כל יום.

* לגבי השירה בציבור אחרי הארוחה אני שוב רוצה להציע לעבור למועדון. כל אלה שרוצים לשיר ייהנו מאווירה אינטימית יותר וישמעו אחד את השני. בחדר-האוכל, עם כל האקוסטיקה המשוכללת, לא ניתנת אפשרות לראות, לשמוע ו"להיות יחד". ובכל זאת, בחירת השירים: א' א'.

* גם הערב מא' - ת' היה מהנה מאוד ותודה למשתתפים ולמארגנים הרבים, במיוחד אני רוצה לציין את רקדני הכותנה וצל"ש מיוחד לבתיה ריינס בתור פרימדונה.

* דרך אגב, מהפזיותרפיה מוסרים שלמוחרת החג הופיעו ארבעה מקרי-גב חדשים. מה זה - יותר מדי חופש?

* יובלות: לפני כשבועיים השתתפו כמה מחברינו בחגיגות 60 שנה ל"הבונים" בדרום-אפריקה, שהתקיימו בצרעה. היה מרשים מאוד. בינתיים מתכוננים ה"אוסיס" שלנו כאן ל-50 שנה ל"הבונים" באוסטרליה, חגיגה שתתקיים בתחילת אוקטובר באביחיל ליד נתניה. "ומה קרה לאנגלים?" גם לתנועת "הבונים-אנגליה" צריך להיות איזה יובל בימים אלה?

* חודש תשרי וחגים - יותר מאשר ימי-עבודה כמעט. אך הפעם יום-כיפור הוא בשבת. ומי לא זוכר יום-כיפור אחר שהיה בשבת?? שלא נדע.

* ובנימה אחרת לגמרי - אנחנו, כפר הנשיא, מתכננים "הפנינג" בקניון קרית-ביאליק. במה מדובר? רבאקה אירגנה כעין יריד של האומנים שלנו, שיתקיים במשך השבועיים הראשונים של חודש אוקטובר, כולל סוכות. לרשותנו חנות שלמה וכל האומנים והיוצרים שלנו משתתפים. הכוונה היא שבכל יום ידגים אחד המשתתפים ויציור במקום, וכמובן כל המוצרים יהיו למכירה. רבאקה גם מבקשת עזרה מכל מי שמוכן להיות שם, במיוחד בשעות הערב. נאחל לכולנו הצלחה.

* השטח מסביב לחדר-האוכל מתחיל ללבוש צורה. מי שעוד לא ראה את הצמחים השונים שנשלחו מתחת לאולם - שילך לראות. אך לשם מה הקיר המוקם מתחת למרפסת של חדר-האוכל?

לא התעדכנתי מתי בדיוק מתחילים בקטיף הכותנה, אך ההכנות לקראתו נראות בשטח. הקמפות ועגלות הכותנה יוצאות מהמנסך ורואים אותן יוצאות לשדות - אולי בינתיים רק לניסוי כלים - או שבאמת התחיל לקטוף? (ראה ע' 8)

* ולסיום - החלמה מהירה ושלמה למתי, שעברה ניתוח.

לצמים - צום קל
ולכולנו גמר חתימה טובה
ושבת שלום

כחלן שתקראו שורות אלו...

... אני כבר אדרנך על אדמת לנדנך. כבר במקנם אחר, בזמן אחר - נמבחינתי תקנפה אחרת, ואחרי כל מי שתפקידו היה לסכם את שנת תש"ן, הגעתי אבי לסכם את שלי - כי אין זמן יבחר טוב מאשר צירוף ראש-השנה ונסיעה לארץ אחרת.

בנקודה זאת סגרתי פרק שהיה לי משמעוני. קצת לפני שהשתחררתי מהצבא כבר פננ אלי בקשר לעבודה במשק. הייתי צריכה לבחור בין הגיל הרך והנעורון. השיקולים היו בין הגיל הרך, שהיה לי נסיון מועט בנושא, והנעורון, שריתק והפחיד אותי כאחד. כף המאזניים הכריעה לטובת הפעוטים הגדולים - הנעורון - וצדקתי. היה מרתק וגם הפחד היה מוצדק. העבודה לא היתה קלה, משום שצריך לחשוב הרבה ובהגיון של מבוגרים - איך הגיון של צעירים עובד, ולתהאים את עצמך לכל אחד משלושים הנערים ע"פ דרך המחשבה שלו ומצב-הרוח, המשתנה כל יום; לדעת אם היום הוא בעדך או נגדך, אם אמרת את הדבר הנכון ואם בכלל הכעס הוא כלפי המורים, אולי, או ההורים. וכל זאת לשלושים נערים בבת-אחת, בשעה נחצי בערך, כשהם נמצאים בשלב הכי אינטנסיבי של היום: אחרי הלימודים. אז הם חוזרים עייפים, עצבניים, לפעמים כועסים, ולפעמים מלאי מרץ להשתולל, להרוס קצת ולצעוק. ומצד שני קיבלתי המון מהעבודה הזו - סיפוק עצום מארגון פעילויות, וגולת-הכותרת - הבר-מצווה. וגם חוויתי את נעוריי בפעם השנייה, מזווית אחרת ובצורה חכמה, דרך הנערים למדתי על ההתבגרות שלי, הבנתי תהליכים שקרו לי בעיצוב אישיותי, התלבטויות שעברתי, תהליכים חברתיים שקרו בכיתה שלי, ועוד.

למדתי גם שהנערים לא יודעים להגיד תודה ולגלות הערכה במילים מפורשות, אבל מטפלת לומדת לקלוט את זה בין השורות, להבין את ההבעות והכי הרבה - לראות כשיש חוסר כשהמט-פלת איננה, או אין פרי או פעילות אחרי-הצוהריים. הנערים מחפשים את תשומת-הלב, את חיק המטפלת, וזו דרכם להגיד תודה.

ההנאה בעבודתי היתה תלויה הרבה גם בצוות: בתמר קולינס שעבדה איתי ושב לעדף העבודה לא היתה מגיעה לשיאים שמהם נהניתי - היא פשוט נהדרת. וביעל לרין שעבדה בשכנות, בנעוריים, וגם לה חלק לא קטן בהנאה שהיתה לי.

... אחרי שנה פה, חודש אחרי חודש, כשהקשרים הנלכים ומתהדקים, לא קל לארוז ולנדוד. כמובן שכיף לנסוע, לצאת לחופש, אבל בהחלט לא בייף לעזוב. נקשרתי מאוד לנערים בנעורון, לתמר, ליעל, לחגים בקיבוץ, לארוחות המשותפות בחדר-האוכל, להזדמנות שניתנה לי, בפעם הראשונה בחיי בקיבוץ, לשבת עם כל מיני חברים בארוחות ולא רק עם "הכיתה שלי". כמובן, שגם גיליתי צדדים לא יפים בקיבוץ - כל מיני קטנוניות, התחמקויות מתורנויות, חוסר התחשבות וכו'. אבל כל תינוק יודע שאין טוב בלי רע - אחרת אין נזהה את הטוב?

אחרי שנה אני יכולה לומר, שלא הייתי מונתרת על ההזדמנות הזו להכיר את הקיבוץ

מזווית חדשה, שלא הכרתי כשהייתי נערה נחידלת.

אתגעגע מאוד, ונחמתי במשק או מעל דפי עלון זה.

שנה טובה לכולם - יעל זיו

שליחות "עלה צסק" האוניברסיטה

"מאז שחזרתי אני מרגישה על תקן 'כחול מערבי' לק"ק כפר הנשיא", אמרת שמחה.
"אנשים עוצרים אותי במדרכות, מתיישבים לידי בחדר-האוכל, מזמינים אותי לכוס תה בביתם או באים לבקר - לספר מהרהורי ליבם - הכול כדי לעדכן אותי במה שהתרחש ומתהווה בנושק במשך שנתיים וחצי של היעדרות.

כאן יש נושא לגפר או לפחות לחוברת נפרדת. אבל לא בזה רצינו לדון בכתבה הנוכחית. ובכן:

"הרגשתי מההתחלה שיש לי חת"י", מדגישה שמחה, "שיש כאן שליחות. שאני נציגה של התנועה הקיבוצית במקום אסטרטגי פגיע מאוד."

- פגיע?

"כן, בהחלט. בתור נציגת הקיבוצים נתקלתי בזלזול ובעלבונות מטעם המוסדות - היה לי ריב תמידי עם הסוכנות, שנציגתה בלונדון היתה בטוחה שכל הקיבוצים עשירים ולא צריכים לפצות אותם, למשל, כשחבר אולפן או מתנדב צריך להישלח הביתה בדחיפות מסיבות בריאות או אחרות. גם היו בטוחים שקיבוץ-האם לא יתן לשליח לגווע ברעב, גם אם המשכורת מהסוכנות מצטמצמת ומשולמת באיחור. בהחלט 'דופקים' אותנו. במשך שנה לא קיבלתי תקציב כדי לנהל משרד של שמונה עובדים. והכי גרוע הוא שגם ה'גב', שחשבתי שיינתן לי ע"י התנועה הקיבוצית, לא היה. לפעמים הרגשתי כאילו נשלחתי למאדים. אני לא מקנאה בחבר מחניים שמחליף אותי."

שמחה נושמת עמוקות ומוכנה עכשיו לספר מעט על עצם העבודה.

- מהם הנושאים שבהם טיפלתם במשרדכם?

"עיקר העבודה בראיון מועמדים לחברות בקיבוצים, והכנתם לעלייה בסמינרים, מפגשים, תוכניות חינוכיות, התהליך מכונה בשם Aliyah processing והתוצר הסופי אמור להיות יצור המוכן נפשית ומעשית לקליטה בקיבוץ. התהליך הוא מסובך, בירוקרטי וללא תועלת וחבל לי על העצים באמצונות, שצריכים להיכרת כדי לספק את הטונות של נייר מבוזבז."

עוד נשימה ארוכה.

"כדי לראיון תלמידי אולפן, מועסקת ישראלית יורדת - מינוי שהתנגדתי לו באופן עקרוני, אבל לא יכולתי למנוע. איך יורדת יכולה לתת תמונה חיובית לצעירים הרוצים לחנות 'חוניה ישראלית'?"

אותי באופן אישי שימחו במיוחד פניות לעלייה של תלמידי אולפן לשעבר (במיוחד אם הם היו תלמידים שלי...). במספר הפניות במשך תקופת שליחותי היו עליות וירידות בעקבות האינתיפאדה חלה ירידה דרסטית והפניות הצטמצמו לצעירים שעברו כבר אולפן בארץ. בחודשים האחרונים חלה שוב עלייה. משפחות רציניות החושבות לעבור לארץ. אבל מאז המשבר במפרץ - הפסקה."

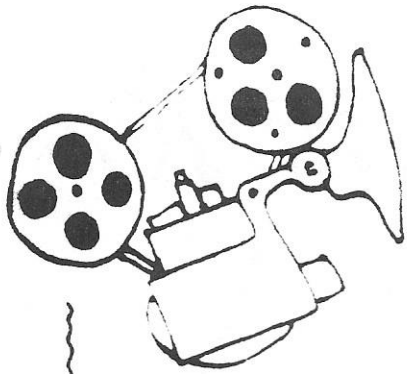
- איך מכינים משפחות לעלייה?

"גם בנושא זה יש לי טענות קשות לגבי התנועה והסוכנות. לגיטימי לגמרי שמשפחה, החושבת על עלייה, תרצה לדעת פרטים על התנאים בארץ. ואי-אפשר להשיג אינפורמציה. מה יש? אנחנו שם בלונדון אמורים להכיר כל קיבוץ, הצרכים שלו שמשתנים כל הזמן. והתנאים? עד למוקי צור הגעתי בתלונות בנושא, אבל לא זכיתי לכל התייחסות! איך אפשר שבעידן הפקסימיליה כל-כך קשה להעביר מידע מהימן?"

נשימה עמוקה כבר אמרנו?

"שולחן העלייה מייצג גם את תנועת המושבים, למרות שאין להם עכשיו קו של קליטת עלייה."

(המשך בעמ' 8)

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשְּׁבֻעִי

YELLOW SUBMARINE

שם הסרט: צ'וללת צהובה

בימוי: ג'ורג' דאנינג תסריט לפי שירים של החיפושיות

הצגה: היינץ אדלמן

פעם, לפני שנים היו בארץ ובעולם שנים שקראו להן "שנות השישים". בשנות ה-60 היינו צעירים שעירים והאמנו שצריך לעשות אהבה ולא מלחמה. מי שייצג את התקופה בעוצמה ובדומיננטיות כובשת היו החיפושיות - הם לא היו להקת-קצב, הם היו תפיסת-עולם. הסרט "צוללת צהובה" יותר מכל הסרטים האחרים של הביטלים מבטא באמנה את השקפת עולמם, אבל גם מביא עימו ביחוחות מתקופה שהיתה ואיננה עוד. בעצם זהו סרט על איך הטוב מנצח את הרע בעזרת המוזיקה. "השפלים הכחולים" כבשו את ארץ הפילפל, החרימו את כל כלי הנגינה, קטפו את כל הפרחים, הרסו את הדשא והפכו את הארץ למחנה-ריכוז עצום. ארבעת המופלאים נחלצים לעזרת "ארץ הפילפל" ועוברים בדרכם אליה את ים-המפלצות, ים-המדע, ים-החורים, ארץ לא נודעת, ועוד ועוד. לבסוף הם גוברים על השפלים הכחולים בעזרת המוסיקה ובעזרת האהבה. כמובן, למי שזוכר, הצד האסתטי - הציורים הם מסע פנטסטי לעולם ההזייה. ההומור כובש ותמים והסך-הכול מעניק לנו מסע-קסם מסתורי לעולם נעורינו שחלפו ואינם.

אז השבוע בסינמטק-על-שם-דדו "צוללת צהובה".

בשבוע הבא: "ים של אהבה"

ו. (וילמה) סרטים וצום קל לכולם.

אפי' דכך השדרות...

* ביום שני התחיל קטיף הכנתה. קטפנו עד עכשיו 250 דונם (כרבע משטח כותנה-בית) בשטחי מבסורה, כדורגל ומזבלה. משם עוברים ביום א' לעמק. הצוות מורכב מאהרון, רונן י', חיים בסו, אדי עזרן, טל, יותם ואיל ג'.

שלושת האחרונים ב"חופשה חקלאית".

* התחלנו בקטיף מלפונים בעמק, בהשגחתו של איציק, שהוא לפי הגדרתו של יונתן, "אלוף העולם בקטיף מלפונים".

* כניסה לאולם דדו

הכניסה ב"דרך הטוף" - טפו! נזק כבד נגרם לשואב-האבק, שבו מנקים את השטיחים באולם, כי הוא נסתם לגמרי מפירווי הטוף שנדבקו לסוליות הנכנסים. הדלת מדרך זו תהיה נעולה עד רבע שעה מהתחלת המופע, אבל גם מאחרים מתבקשים לא להשתמש בה. היא נועדה ליציאה בלבד.

* צביעת דירות - נזכיר לחברים כי לפי החלטה קנדמת הצביעה ע"י עובד-חוץ היא על-חשבון החבר. נקודות הזיכוי מיועדות לצבע בלבד.

חברים המעוניינים בעבודות צביעה יפנו נא למיכיל מ' (בחודש הקרוב, כשמיכיל יהיה במי-לואים יש לפנות אל ראובן מ').

* תיקון תריסים מפלסטיק. מצאנו דרך לשלוח את התריסים לתיקון במרוכז למפעל בחצור. החברים מתבקשים להירשם על הלוח מול המזכירות בהקדם האפשרי (עד סוף השבוע הבא) ומיכיל יודיע לנרשמים לאן ומתי להביא את התריסים.

(סוף בעמ' 8)

בלי המסננת של 'שולחן העלייה' היו מגיעים לקיבוצים (עוד יותר?) מועמדים לא מתאימים.

רוצים דוגמאות לפניות? לפניכם מכתב שהתקבל שם ודרך אגב, כל מכתב זכה לתשובה:

"אני בת 22 ובעלי בן 23. בננו הבכור בן שבע, מרי בת 5, ג'ו בן 3 והתינוק
הוא בן שנה. אני אומנם קתולית, אבל אבי היה יהודי וקרא תמיד את ה'ג'ואיש
כרוניקל' (שבועון יהודי באנגליה). גם אני קוראת את העיתון הזה כל שבוע. ...)

לא מאמינים? אני במו עיניי ראיתי מכתב שבו מופיע המשפט הבא:

"אני מאוד מעריץ ואוהב את ישראל - על יהודים אני קצת פחות להוט". ...

שמחה גם מספרת על קבוצה של בני 50, שחלמו להקים קיבוץ. רק אחרי שיחות חוזרות ונש-
נות השתכנעו שאין הרעיון בר ביצוע. "צריכים לפעול כאן בעדינות", מעירה שמחה,
"ולענות לכל ה'קלוץ-קאשע'".

היו גם פניות אין-ספור מבתי-סוהר, עובדים סוציאליים וכו', שהיו משוכנעים שאין
שיקום טוב מהצטרפות לקיבוץ.

פרט מעניין: פניות בנוסח 'אני רוצה להתגייס לצה"ל, כדי להרוג ערבים' התקבלו
במספר לא קטן, אבל רק מלא-יהודים."

- האם יש הרבה מתנדבים?

"אני באופן אישי מתנגדת למוסד הזה, כי ברוב המקרים יש פה ניצול. אבל אחת מעוב-
דות המשרד טיפלה בנושא זה - למען התק"ם והקיבוץ הארצי. מאוד מפריע שעד עצם היום הזה
קיבוצים שולחים "חאפערים" לנמל-התעופה, כדי 'לסחוב' מתנדבים. גם על תופעה זו שלחתי
תלונה למוסדות - ללא הועיל.

בקשר למתנדבים קרה המקרה הבא: בחור צעיר, שיצא לקיבוץ מסויים, עזב אחרי שבוע
וחזר לאנגליה. הוא תבע את המשרד למשפט על 'עוגמת נפש ואובדן הנאה'! הוא טען שבמשך
שבוע, בניגוד להבטחות, לא היה סרט או כל אירוע תרבותי אחר... התברר שהבחור עזב
אחרי שבוע, כילה באילת וכשחזר לקיבוץ כבר מילאו את מקומו. כמובן, הוא הפסיד במשפט.
אבל הפסדנו יום-עבודה ושילמנו לעורך-דין."

נושא נוסף, שבו עסקה שמחה, היה הסברה.

שמחה הרצתה, הראתה שקופיות, השיבה לשאלות באירועים שונים ומגוונים של התנועה
הציונית, בתי-ספר יהודיים ולא-יהודיים, מפעלי התרמה, ועוד. יש כאלה שמתעניינים ויש
כאלה שחושבים שהם יודעים את הכול.

"לא פשוט לעמוד לפני מאות בנות של בית-ספר, בשעת ההתכנסות היומית, ולהסביר להן-
מה זה קיבוץ."

הסתיימו שנתיים וחצי של תסכול, עניין, רוגז והנאה. - ועכשיו מתחיל אולפן חדש.

ראיינה, אנגה

מ פ י ר כ ז ה ש ר ו ת י ם (המשך)

* כאמור, מיכי יוצא למילואים בשבוע הבא וגם דוד דבולט לא בבית, אלא במדרשת רופין.
בענייני כוח-אדם דחופים בלבד יטפל דודיק.

למעשה, אחרי סיום הקורס דוד ד' כבר יכהן כרכז כוח-אדם ומיכי ימשיך כרכז שירותים
עם שובו מהמילואים.

מיכי מ'

ס-או-ס - נ ע ל ם ה ט ל פ ו ן ממשרדה של דליה וגנר.
הנזקק הזמני מתבקש להחזירו מיד!

S.O.S.

מוצאת ההורים:

על פי הבחיה ממזכירות הקיבוץ, מסיפה ועדת ההורים הגדרה של פניות-חירום של חברי הקיבוץ לקבלת הוריהם בכפר הנשיא: הגדרה זו מבטלת ומחליפה האמור בסעיף הזה בתקנון. הגדרת נוסח של פניית חירום של חבר/ה לקלוט את ההורה/ים בכפר הנשיא.

הקריטריונים הם: א. בן יחיד, או בני מסיפה מוגבלים.

ב. מצב של בריאות פיזית, לא מנטלית, המאושר בכתב על-ידי רופא, הקובע שההורה/ההורים איננו/אינם מסוגל/ים לגור בגפו/ם ואיננו/ם זקוקים להשגחה צמודה של מטפלת.

ג. צורך מיידי לטיפול בפנייה, עקב התערערות פתאומית במצב בריאות פיזית של ההורה/ים, המאושר ע"י רופא, כמוגדר בסעיף א'.

מאיר ר.

חולאי אתנ"ס ראש פינה.

בשעה טובה הגיעו החוברות וחולקו לתאים. החוגים יתחילו ב-14.10 וההרשמה תיסגר ב-7.10.

כמו בשנה שעברה, חוג אחד ימומן ב ח ל ק ו ע"י המשק, הווה אומר 150 ש"ח לשנה וחוגים נוספים יהיו ע"י החבר.

ברצוני להסב את תשומת לבכם לעובדה, שלמרות שהחודש הראשון הוא כביכול נסיוני, הוא אינו ניתן לנו בחינם, אנו משלמים עבורו!

המעוניינים להירשם לאחד החוגים יכניסו לתא-הדואר שלי (מס' 55) פתק ועליו:

שם החבר

שם הקורס

עלות הקורס כפי שרשום בחוברת.

נא לכתוב בכתב ברור.

הערה חשובה: חבר שמתחיל חוג ופנרש ממנו לפני גמר החוג יחוייב מיד בתשלום החודשי עבור כל עלות החוג.

בברכת שנה טובה ופוריה

אריאלה ה'

ג"א בתשרי תש"כ (1959) אסתר סינה
ג"ד בתשרי תשמ"ד (1983) גב' מרגה גרינברג
ט"ז בתשרי תשל"ח (1977) ארנון רטרמק
י"ז בתשרי תשל"ח (1977) מר יצחק סטרוקובסקי
י"ז בתשרי תשמ"ו (1985) חיים גלעד

נר זכרון

בין כסה עשור

(חשבון-נפש של עורכת שבועון קיבוצי)

ברוח הימים האלה, שבהם אמור האדם לפשפש במעשיו ולהיטיב את דרכיו, אנסה לשתף אתכם בלבטים ובבעיות מסוגים שונים, המתלווים להוצאת עלון קיבוצי.

קודם כול עליכם לדעת - שיקוליו של "עיתונאי" בקיבוץ שונים בהכרח משיקוליו של עורך היושב במשרדו ומספק מידע/תרבות/בידור לציבור קוראיו.

מצד אחד - לעורך הקיבוצי אין מתחרים. חוג קוראיו מזומן לו מראש ואין הוא זקוק לפר-סומת, כדי להבטיח מספר מינימלי של קונים.

אבל לעומת זאת - הוא מסב עם קוראיו לארוחת הבוקר; מחכה איתם בתור למרפאה; שוחה איתם בבריכת-השחייה ומוזמן איתם למסיבת יום-ההולדת של הילד. הוא וקוראיו - חד הם. אז אל תצפו ממני להביא לכם גילויים מחיי הלילה של רכזת התרבות או השערות לגבי בקיאותו של בעל תפקיד נבחר זה או אחר. הרי הכול נשאר "במשפחה" והחיים חייבים להימשך גם אחרי הוצאת הגליון השוטף.

כל זה הוא פן אחד של המאזניים. משקל שכנגד מהווה הצורך בחברה דימוקרטית לתת ביטוי לדיעות שונות ולביקורת. לא תמיד קל להלך על החבל הדק המאזן את שני השיקולים, ואין פלא שהביקורת משתרעת בין הקטבים של "למה פירסמת?" ו"למה לא פירסמת?". אם בהליכה הלוליי-נית מעדתי פה ושם - סילחו נא ומחלו.

בתור עורכת קיבוצית יש לי שיקול נוסף, שאולי לא כל עמיתי למקצוע יסכימו איתו: היות ולא כל חברינו שולטים בשפתנו הקדושה על בוריה, ובכל זאת רוצים להתבטא, אני נוטה לקבל את תרומתם של הכותבים בשפה פשוטה ולפעמים בסגנון האופייני רק להם, בלי לתקן יותר משגיאות כתיב ודקדוק.

ישנם עלונים העולים על "דברי" ברמתם הספרותית - מבחינת חוס הלב ומעורבות אין כמוהו. אולי זאת הסיבה שכמעט לא קורה ש"אין חומר". עד כאן על התוכן.

אך גם הצד הטכני לא פשוט. "איך את יכולה לעבוד בלי תמלילן?" איך באמת? לפי שעה הסכים והסכחות של "דברי" עוד לא שלחו את תרומתם... אבל כשתגיע - גם רות גלעדי וגם אני מסכימות לעבור לעידן המחשב. גם איש הדפוס שלנו היה אולי מסכים לעבוד יום נוסף בהדפסה וכך לאפשר למעטרות להכין את איוריהן והכתורות בלי להסתכל בשעון...

וכאן המקום לציין לשבח את הצוות הנאמן, שדואג שבוע שבוע להוצאתו של העלון (שמתם לב שגם בשבוע המקוצר של ראש-השנה יצא עלון? כאן מגיע פרס גם לכותבים, ששעו במפתיע לבקשתנו והביא כתבות בעוד מועד).

תצויין קודם כול המדפיסה הנאמנה, שטורחת לאחרונה להגיע ממעונה החדש כל שבוע, כדי לעזור במשך יומיים. רות גלעדי - הידד! מה הייתי עושה בלעדייך וידיעותיך המפליגות בדק-דוק ובספרות!

ואיש הדפוס - וילי. בדרכו עומדים מכשולים אין-ספור - מכונת דפוס לא צעירה, "משדר" שובק, חומרים להדפסה שהוזמנו ולא הגיעו, הגבלות בנייר. תמיד וילי פסימי - אבל יקום

(סוף בעמ' 91)

(בין כסה לעשור - (חשבון-נפש של עורכת) - סוף)

ב-4.00 בבוקר, ימשיך לעבוד בשעות-לא-שעות - - - נהעלון ייצא, תוסיפו את נשות האזור ובראשן רג'י, העוסקת במלאכה כבר שנים כשהיא לא רצה בשווקים ובדוכנים, כדי למכור את התוצרת. לאחרונה ממלאות את החסר גם עפרה, מיכל סגל, אלינוע, אילזה - כולן בשעות הפנאי. ואילזה כמובן תורמת גם בשטח החדשותי, בתור חברת-צוות לדף "מה נשמע". עליו נמנות גם נטע, יעל נ', דליה ב' ומפעם לפעם שושנה ש'. איפה כל הגברים, לעזאזל?

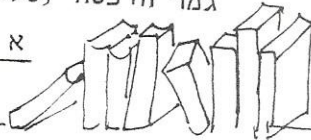
הכתב הקבוע "בינינו", עורך בדימוס, מוסיף לעלון גוון של הגות ופולמוס (שלא לדבר על הומור) וטורח בוודאי אף הוא ימים ולילות, כדי להצליף בנו כמעט כל שבוע.

את רשימת השמחות (וימי הזיכרון - שלא נדע) ממשיכה לספק ריבה וכך תורמת שבוע-שבוע לגוון המיוחד של העלון.

אתם מבינים - מערכת אין לנו אבל בלי משים הקמנו עמותה של "נאמני העלון". רק משאלה אחת לי - שיצטרפו לעמותה כמה גברים נאים - מתחת לגיל העמידה...

גמר הדפסה (סליחה, חתימה) טובה

א נ ג ה

בלי קשר לריאיון בעל 6 מסר לנו מזכירנו את המכתב הבא:

התנועה הקיבוצית המאוחדת UNITED KIBBUTZ MOVEMENT

לכבוד
מזכירות קיבוץ כפר הנשיא

חברים יקרים,

בימים אלה עומדת לחזור לביתה בכפר הנשיא חברתכם שמחה ארנולד, אשר שהתה באנגליה כשליחה תנועתית.

אני מודה שהייתי חייב להתאמץ כדי להבין את חוש ההנמור המיוחד שלה - אך ברגע שעברתי את המחסום הזה, בהייתי לעבוד עימה.

אכן, מן הראוי שחברי כפר הנשיא יידעו ששמחה עשתה עבודה טובה, טובה מאוד אפילו אני מניח נמקונה שעם חזרתה הביתה תמשיך שמחה לתרום כבעבר. נאחל כולנו לשמחה - בחיתה קלה וקליטה מהירה.

בברכת חברים
אריה (לייבל) ברנפלד
מרכז מחלקת חו"ל

ע'ימו! ♥

ת ל ח י - קיבלנו פרטים אודות ההסעות מק"ש לתל-חי.
מי שמעוניין לקבל עותק של החוזר המפורט
יפנה נא אלי. - אנגה

ת פ י ר ה ס ל ו ג י ת

שנת בריאות לכולנו.

השבוע, ביו כסה לעשור, זמן מתאים להודיע לחברות כי התחלתי לעבוד
במתפרה הסלונית.

לפי שעה אהיה שם רק באופן חלקי. לכן אני מבקשת מהחברות להתקשר טלפוניית
לביתי אחרי השעה 17.00 כדי לקבוע.

גמר חתימה טובה.

בתי ר'

י'פסטיבל תפוח - וגם אגס" בראש פינה בחוה"מ סוכות

הפסטיבל ייפתח בשבת, י"ז בתשרי תשנ"א, 6.10.90, בשעות אחה"צ, במדרחוב באתר השחזור -
ויימשך עד מוצאי יום ב', י"ט בתשרי תשנ"א, 8.10.90. הפסטיבל מיועד לכל המשפחה ולכל
מי שארץ-ישראל קרובה לליבו.

בשעות אחה"צ (16.30-20.00) יתקיים באתר השחזור מידרחוב שבמסגרתו יוקמו דוכני
מכירה לתפוח ומרצרים, בתי-קפה ותה-תפוח, חפצי אמנות ומזכרות - ועל כל אלה -
מופעי רחוב וליצנים - סדנאות הפעלה לכל המשפחה - פינת זמר של שירי א"י.

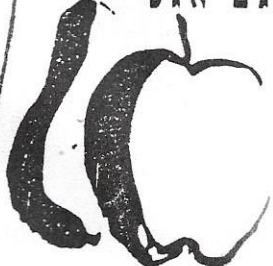
בשעות הלילה, למן השעה 20.00, באמפיתיאטרון המוכשר במיוחד לצורך הפסטיבל, יתקיימו
במוצ"ש, 6.10.90 וביום ב', 8.10.90 מופעים זהים של "א ת ר, ס י פ ו ר ו ש י ר",
שיביאר באומר, זמר ותנועה את סיפורם של בתי ראש-פינה העתיקים ויושביהם, אבות המושבה,
שתחגוג בשנה הבאה 110 שנים להיווסדה.

ביום ראשון, 7.10.90, באותה שעה ובאותו מקום, בהשתתפות מועדון הזמר של אצבע הגליל,
בהנחיית יענקלה שניידר מיפתח, מועדון הזמר בשירי "ליבלנו אגס וגם תפוח".

ביתנים במידרחוב

במסגרת שלושת ימי הפסטיבל יוצבו דוכני מכירה בדגם אחיד, החל משעה 16.30

פסטיבל
תפוח
וגם אגס

25.9.1990

מס. סידורי בקלפי.....

בחירת מועצה כלכלית

סיבוב שני וסופי

נא לבחור 10 חברים למועצה הכלכלית מתוך 18 החברים אשר מופיעים להלן, לאחר ששלשה ביקשו שלא להיכלל ברשימה: שמואל חצור, גרשי אפשטיין, ג'וני הרמץ.

על מנת לתת מקסימום ביטוי לגבי סדר העדיפויות של הבוחרים, נא לרשום ליד השם המועדף ביותר - מס. 1, ואז מס. 2, עד מספר 10.

טפסים אלה יחזרו למזכירות תוך שבוע ימים.

בתודה
קולין.

*נא סמן כאן מספר לפי סדר עדיפויות

↓	↓
יעל שפרונג	אפריים מעין
מקס מדר	איתן גדליזון
משה ליפשיץ	אורן קולינס
סלמה דיוויס	ברוך כהן
עמליה נוי	בני גולדברג
פנינה גולן	ברוס וויטהם
צפורה סמברג	גדי עמית
רימונד גוטר	יעקב דדוש
תמר וולפין	יאיר דוארי

**חברים במועצה בתוקף תפקידם: קולין - מרכז משק, איתמר - גזבר, דודו-מזכיר, דוד דבולט - רכז עבודה, יוסי כץ - רכז מפעל, מיכי ג. - מרכז שרותים